

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Αδέλφια στη γειτονιά

Η γειτονιά μου: διαφορετικοί και αγαπημένοι

Εκκλησία: μια μεγάλη κοινωνία αγάπης

Τότε...

Η Καινή Διαθήκη γράφει για τον αδελφικό τρόπο ζωής των χριστιανών που ζούσαν στα Ιεροσόλυμα: «Όλοι όσοι είχαν πιστέψει στον Χριστό είχαν μια καρδιά και μια ψυχή. Κανένας δεν θεωρούσε ότι κάτι που είχε ήταν δικό του, αλλά όλα ήταν για όλους. Οι Απόστολοι κήρυτταν και βεβαίωναν με μεγάλη πειστικότητα ότι ο Χριστός είχε αναστηθεί. Και ο Θεός έδινε σε όλους πλούσια τη χάρη του. Δεν υπήρχε ούτε ένας ανάμεσά τους που να στερείται τα απαραίτητα».

(Πράξεις Αποστόλων, 4)

Σήμερα...

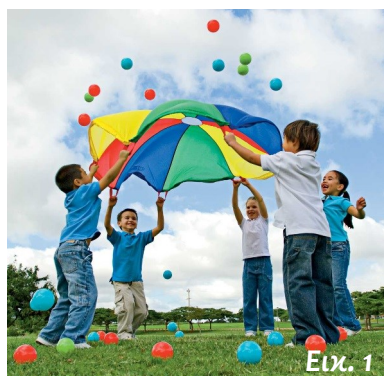
Οι άνθρωποι που πιστεύουν στον Χριστό ονομάζονται χριστιανοί και σχηματίζουν μια κοινωνία αγάπης που λέγεται Εκκλησία. Επειδή νιώθουν παιδιά του Θεού, νιώθουν και αδέρφια μεταξύ τους. Έτσι, συμπεριφέρονται ο ένας στον άλλο ως αδέρφια. Γι' αυτό αγαπούν ο ένας τον άλλο και προσπαθούν να μοιράζονται ό,τι μπορούν μεταξύ τους. Με τον τρόπο αυτό γίνεται η ζωή όλων καλύτερη.

1. Κυκλώνουμε τις λέξεις που ταιριάζουν με την Εκκλησία ως μια μεγάλη κοινωνία αγάπης.

2. Συζητούμε: Τα παιδιά της πιο κάτω παρέας μοιράζονται τη χαρά του παιχνιδιού.

Εμείς τι μοιραζόμαστε μεταξύ μας;

3. Φτιάχνουμε πρόταση με τη λέξη της εργασίας 2 στο πιο κάτω πλαίσιο.

.....

.....

Η ζωή μέσα από την πρώτη κοινότητα των χριστιανών

Οι χριστιανοί μαζεύονταν, για να προσευχηθούν μαζί, να υμνήσουν τον Θεό και να γνωριστούν ακόμη καλύτερα. Μετά, κάθονταν σε κοινό τραπέζι, στο οποίο ο καθένας έφερνε ό,τι μπορούσε, για να το μοιραστεί με τους άλλους. Έτσι, οι συγκεντρώσεις αυτές ονομάστηκαν αγάπες, αφού κύριο χαρακτηριστικό τους ήταν η αγάπη.

Οι χριστιανοί, επειδή αγαπούν ο ένας τον άλλο, θα πρέπει να μοιράζονται τα πάντα: τα χρήματα και τα πράγματά τους, τον χρόνο και τη στοργή τους, τις δυσκολίες και τις επιτυχίες τους. Όταν μοιράζονται τη χαρά τους, αυτή αυξάνεται. Όταν μοιράζονται τη λύπη τους, αυτή μειώνεται.

Με τον τρόπο αυτό κι εμείς ως χριστιανοί μπορούμε να ζήσουμε το θαύμα της αγάπης. Όσο περισσότερο δίνουμε, τόσο περισσότερο πλούσιοι γινόμαστε. Όσο περισσότερους αγαπάμε, τόσο περισσότερο ομορφαίνει η ζωή μας.

Εικ. 2

1. Οι πρώτοι χριστιανοί είχαν τα δικά τους σύμβολα. Το σύμβολο ΙΧΘΥΣ έκρυβε το όνομα του Χριστού. Συμπληρώνουμε το αρκτικόλεξο με τις λέξεις.

Εικ. 3

Θεού Χριστός Σωτήρ Ιησούς Υιός

Ι	Χ	Θ	Υ	Σ

2. Γράφουμε συνθήματα χρησιμοποιώντας φράσεις από το κείμενο για την αξία του μοιράσματος στη ζωή μας. Η πινακίδα του σχολείου μας μπορεί να τα φιλοξενήσει.

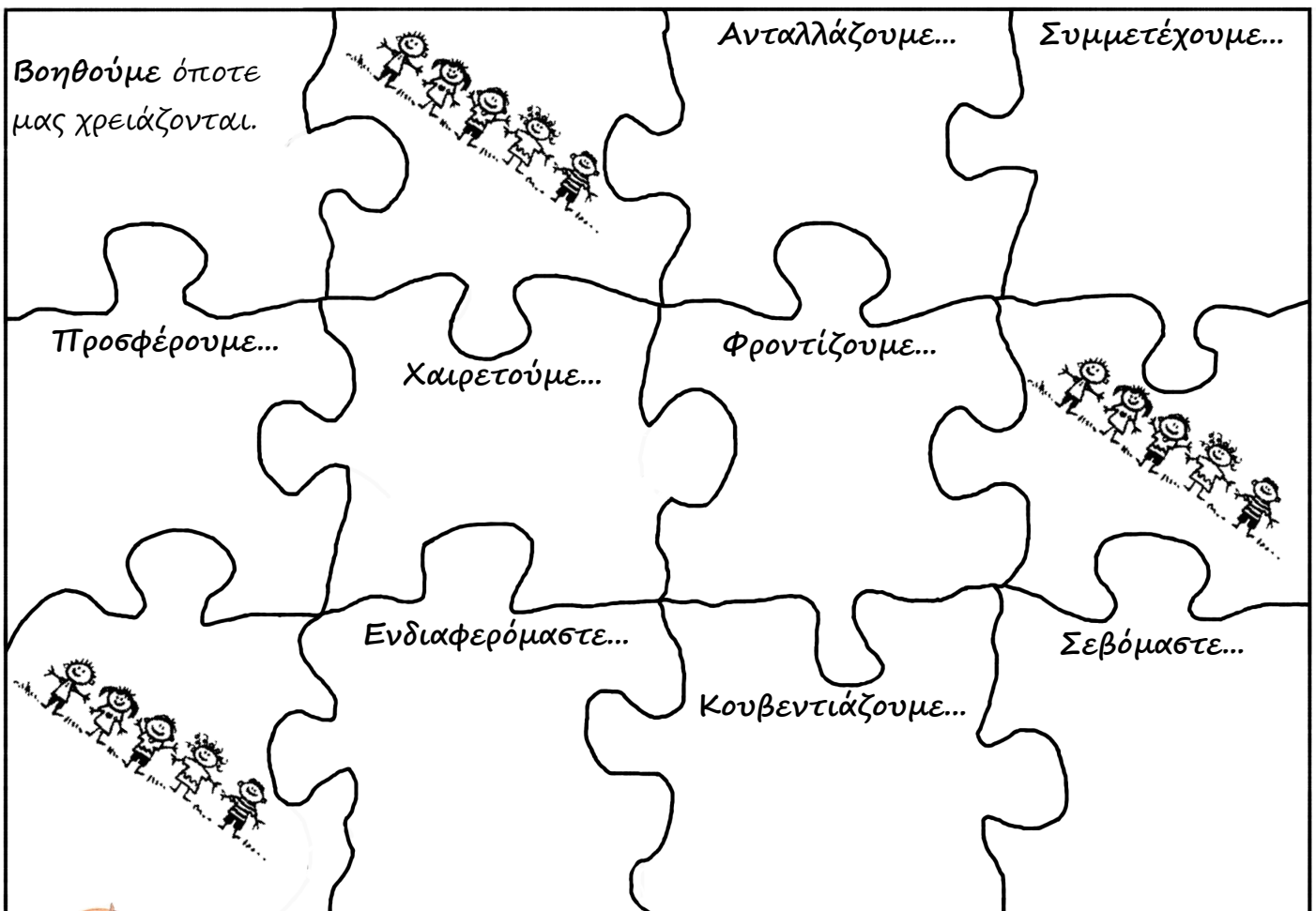

Γειτονιά: μια μικρή κοινωνία αγάπης

Την αγάπη τους οι χριστιανοί δεν την κρατούν μόνο για τον εαυτό τους, αλλά την προσφέρουν προς όλους τους ανθρώπους. Έτσι, την προσφέρουν και προς τους γείτονες και τις γειτόνισσές τους. Στη γειτονιά χαιρόμαστε όταν δημιουργούνται σχέσεις φιλίας και συνεργασίας, αλληλοσεβασμού και αλληλεγγύης μεταξύ όλων των γειτόνων. Μια γειτονιά μπορεί να γίνει μια αγκαλιά, όταν οι άνθρωποι σε αυτή είναι αγαπημένοι. Κι όταν έχει στο κέντρο της έναν ναό, τότε έχει και του Χριστού την ευλογία.

1. Συνεργαζόμαστε: Μέσα από ποιες πράξεις θα ζήσουμε ως κοινωνία αγάπης στη γειτονιά μας; Συζητούμε και συμπληρώνουμε τις φράσεις του παζλ.

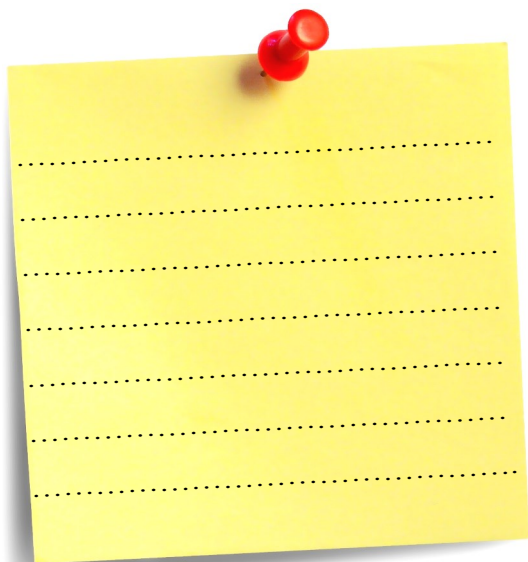
Στη γειτονιά του Γελαστού και του Αγέλαστου

Σε μια γειτονιά ζούσαν δύο εντελώς αντίθετοι χαρακτήρες. Ο ένας πάντα γελαστός, αστείος, ευγενικός και καλοσυνάτος κι ο άλλος πάντα ιδιότροπος, αγέλαστος και κακότροπος. Ο δεύτερος κανένα δεν καλούσε στο σπίτι του και με κανένα δεν έκανε παρέα. Όσπου τον κάλεσε μια μέρα ο Γελαστός στο σπίτι του κι εκεί, μέσα από έξυπνες και επεισοδιακές συζητήσεις, κατάφερε να τον πείσει να κάνει... εγχείριση και να αφαιρέσει το... στερητικό του **α**. Έτσι από... Αγέλαστος έγινε κι αυτός Γελαστός, κοινωνικός και καλοσυνάτος.

Αγγελική Βαρελά, Γελαστός κι Αγέλαστος (διασκευή)

 1. Τι πρόσφερε ο Γελαστός στον γείτονά του;

 2. Παίζουμε με το στερητικό **α**: Διαβάζουμε την οδηγία και κάνουμε αλλαγές στα επίθετα.

Βοηθούμε να κάνουν...
εγχείριση οι δύσκολοι
φίλοι της γειτονιάς μας.

Αν αφαιρέσουν το **α** τους,
θα γίνουν καλύτεροι και
πιο φιλικοί.

άδικος ----->

αγέλαστη ----->

απρόθυμη ----->

ασυγύριστος ----->

αφιλόξενος ----->

Ο Γελαστός έλεγε: «Το γέλιο, για να είναι αποτελεσματικό, πρέπει να είναι καυτό, να ζεσταίνει την καρδιά. Τα γέλια τα βάζω σε ζεστά μέρη, σ' ένα τρυφερό γράμμα, σε μια έξυπνη αφιέρωση, σ' ένα φιλικό μήνυμα, σ' ένα παιδικό λεύκωμα, στο πουπουλένιο μαξιλάρι ενός μωρού...».

3. Ζωγραφίζουμε τα μέρη στα οποία θα βάλουμε τα γέλια, για να ζεστάνουμε τις καρδιές των ανθρώπων. Ο Γελαστός πιο πάνω μάς έδωσε κάποιες ιδέες.

Μια ιστορία αγάπης στη γειτονιά

1. Ο Βαγγέλης, ένα γειτονόπουλό μας, είναι πολύ στενοχωρημένος, γιατί μόλις πρόσφατα πέθανε ο παππούς του.

Γιάννης

2. Κάποιες στιγμές τού έρχεται να κλάψει από τον πόνο που νιώθει για την απώλεια του παππού του.

Χαρά

3. Θα θέλαμε άραγε να μοιραστούμε τον πόνο του Βαγγέλη αυτή τη δύσκολη ώρα;

Αρης

Ελένη

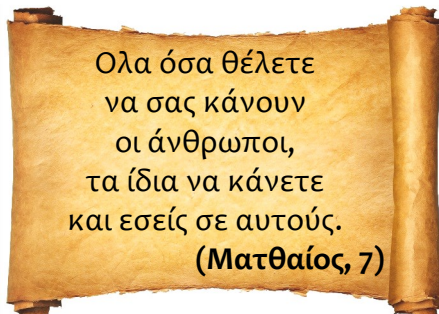
4. Αν σε αυτή τη δύσκολη στιγμή του δεν θέλουμε να τον βοηθήσουμε, τότε πότε θα τον βοηθήσουμε;

1. Συζητούμε για την ιστορία, μελετούμε άλλες πηγές και απαντούμε στο ερώτημα.

ΕΡΩΤΗΜΑ: Τι μπορούν να κάνουν οι γείτονες για τον Βαγγέλη;

A) Μελετούμε τις πιο κάτω πηγές για να δώσουμε απάντηση στο ερώτημα.

Πάμπλο Πικάσο, Χέρια με λουλούδια (1958)

Γείτονα έχεις,
Θεόν έχεις.
(Παροιμία)

B) Γράφουμε τη δική μας άποψη για το πιο πάνω ερώτημα.

Ο Βαγγέλης απαντά στα φιλαράκια του

Σας ευχαριστώ για τη συμπαράσταση σε αυτή τη δύσκολη στιγμή που έχασα τον παππού μου. Ένωσα τι σημαίνει να είσαι φίλος, μα και γείτονας μαζί, στις λύπες και στις χαρές. Νιώθω πως δεν είμαι μόνος κι ο πόνος μου λιγοστεύει.

Ο Βαγγέλης θυμάται τις ιστορίες του παππού

«Θα 'θελα πολύ να μοιραστώ μαζί σας κάποιες ιστορίες που έζησα με τον παππού. Μια από αυτές έχει να κάνει με τον πίνακα που έχουμε στο σαλόνι. Όταν ρώτησα τον παππού "Τι κάνουν οι άνθρωποι αυτής της γειτονιάς σ' αυτόν τον πίνακα;" τότε ξεκίνησε την ιστορία του...

Μια μέρα που έβρεχε ασταμάτητα και το ποτάμι ξεχείλισε, αρκετά σπίτια γέμισαν νερά και λάσπες. Ο κόσμος ένιωθε φοβερά απογοητευμένος και λυπημένος που καταστράφηκαν τα σπίτια του. Ξαφνικά ήρθε το μήνυμα: "Όλοι μαζί σαν ένας άνθρωπος να φτιάξουμε ξανά τα σπίτια και τη γειτονιά μας". Έτσι, όλο το χωριό, άντρες και γυναίκες, έβαλαν τον σταυρό τους και ξεκίνησαν να δώσουν ξανά ζωή στο χωριό τους. Τη συνέχεια της ιστορίας τη δίνει ο πίνακας...»

Εικ. 6

Λαζαράκης Αργυρού, Χτίστες (1994)

2. Συζητούμε: Ποιες πράξεις έκαναν οι άνθρωποι της γειτονιάς, για να αντιμετωπίσουν μαζί την καταστροφή;

3. Χρωματίζουμε τις αξίες που βρίσκονται στην εικόνα και θα πρέπει να τις προσφέρει ένας χριστιανός ή μια χριστιανή στους ανθρώπους της γειτονιάς του/της.

Γράφουμε τι άλλο χρειάζεται να έχει η γειτονιά, για να ονομάζεται κοινωνία αγάπης.

Απέχθεια

Απόρριψη

Αλληλεγγύη

Καλοσύνη

